02/05/2021

Ναυπάκτου Ιερόθεος: «Η νίκη του Χριστού εναντίον των δαιμονικών δυνάμεων συνεχίζεται στη ζωή μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Πασχάλιο ποιμαντορική εγκύκλιο, στην οποία επεξηγεί τους 4 στίχους του Δαυίδ που προτάσσονται του «Χριστός Ανέστη» το βράδυ της Αναστάσεως και μιλά για τη νίκη του Χριστού επί του θανάτου αλλά και τη συμφιλίωση του Θεού με τους ανθρώπους, έγραψε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος.

Διαβάστε ολόκληρη την πασχαλινή εγκύκλιο:

Ιε-ρό-θε-ος

ἐ-λέ-ῳ Θε-οῦ Ἐ-πί-σκο-πος καί Μη-τρο-πο-λί-της

τῆς Θε-ο-σώ-στου Ἰ-ε-ρᾶς Μη-τρο-πό-λε-ως Ναυ-πά-κτου καί Ἁ-γί-ου Βλα-σί-ου

Πρός τούς Κλη-ρι-κούς, μοναχούς καί λα-ϊ-κούς

τῆς καθ᾽ ἡ-μᾶς Ἱ-ε-ρᾶς Μη-τρο-πό-λε-ως

Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά,

Και πάλιν μας αξίωσε ο Θεός να εορτάσουμε την ετήσια εορτή της Ανα-στάσεως του Χριστού, με την προσδοκία αυτό το γεγονός να σηματο-δο-τήση την δική μας εσωτερική ανάσταση από την πνευματική νέκρωση, την οποία βιώνουμε αναλόγως με την ενέργεια των παθών και των ποικι-λω-νύμων θλίψεων.

Μετά τον σταυρό που ποικιλοτρόπως σηκώνει ο καθένας μας, έρχεται το γεγονός της Αναστάσεως του Χριστού για να μας δώση χαρά, ελπίδα, πίστη, βεβαιότητα για την νίκη του Χριστού επάνω στα προβλήματα που έχουμε.

Το βράδυ της Αναστάσεως, αλλά και όλη την περίοδο του Πεντη-κοσταρίου, κυρίως μέχρι την εορτή της Αναλήψεως, ψάλ-λουμε θριαμβευτικά τον ύμνο «Χριστός Ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πατήσας και τοις εν τοις μνήμασιν ζωήν χαρισάμενος». Όμως, και εκείνο που είναι αξιο-πρόσεκτο είναι ότι όταν ψάλλεται στην Εκκλησία επανειλημμένως ο ύμνος αυτός, προτάσσονται οι στίχοι δύο ψαλμών του Δαυίδ, ο οποίος αναφέρθηκε με προφητικό τρόπο στο γεγονός της Αναστάσεως του Χριστού, διά της οποίας ο Χριστός νίκησε τους εχθρούς Του και προξένησε χαρά στους δι-καίους.

Θα ήθελα ως ένα μήνυμα, πίστεως, ελπίδας και αγάπης να αναφέρω αυτούς τους τέσσερεις στίχους του Δαυίδ, κάνοντας μια μικρή ανάλυση ως μια μικρή θεολογική ερμηνεία του γεγονότος της Ανα-στάσεως του Χριστού και της δικής μας πνευματικής Ανα-στά-σεως.

Ο πρώτος στίχος είναι: «*Ἀναστήτω ὁ Θεός, καί διασκορ-πισθήτωσαν οἱ ἐχθροί αὐτοῦ, καί φυγέτωσαν ἀπό προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν*» (Ψαλμ. 67, 2).

Εχθροί του Θεού είναι, κατά τον άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη, οι δαίμονες, οι οποίοι μισούν τον Θεό και τυραννούσαν τους ανθρώπους πριν την έλευση του Χριστού στον κόσμο. Επειδή κανένας άγγελος ή άνθρωπος δεν μπορούσε να βοηθήση τους ανθρώπους και να τους ελευθερώση από την τυραννία των δαιμόνων, γι’ αυτό και ο Δαυίδ παρακαλεί τον Θεό να επέμβη, να αναστηθή για να διασκορπισθούν και να φύγουν από προσώπου Του όλοι αυτοί που Τον μισούν και τυραννούν τα πλάσματά Του.

Τα ρήματα «**αναστήτω ο Θεός**» και «**διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί Αυτού**»

και «**φυγέτωσαν**», αν και έχουν σχηματισθή σε προ-στακτική, εν τούτοις έχουν ευκτική σημασία, που σημαίνει είθε να αναστηθή ο Θεός και να δια-σκορ-πισθούν οι εχθροί Του και να φύγουν από μπροστά Του αυτοί που Τον μι-σούν. Είναι δυνατή προσευχή παρακλήσεως για να ελευθερωθούν οι αν-θρωποι από την δυναστεία των δαιμόνων, οι οποίοι είναι εχθροί του Θεού.

Ο δεύτερος στίχος είναι: «***Ὡς εκλείπει καπνός, εκλιπέ-τωσαν· ως τήκεται κηρός από προσώπου πυρός***» (Ψαλμ. 67, 2).

Αυτός ο στίχος είναι συνέχεια του προηγουμένου και δείχνει πως θα γίνη αυτό που ζητάμε από τον Θεό. Ο Προφήτης Δαυίδ χρησιμοποιεί δύο εικόνες από την φύση. Ο καπνός, όταν ανέρχεται στον αέρα, έπειτα από λίγο διαλύεται, και το κερί, όταν πλησιάζη την φωτιά, λειώνει. Έτσι, εξαφανί-ζονται οι δαίμο-νες μπροστά στην δύναμη του Θεού, όπως φαίνεται με την Ανά-στασή Του.

Ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης γράφει ότι αυτό συμβαίνει και με κάθε άνθρωπο που συνδέεται με τον Χριστό. Όπως ο καπνός διαλύεται, όταν ανέρχεται στον αέρα και το κερί λειώνει όταν συνδέεται με την φωτιά, έτσι συμβαίνει όταν η θεία Χάρη έλθη σε βοήθεια σε κάποιον, αφανίζει τα πάθη που επικρατούν σε αυτόν.

Ο τρίτος στίχος είναι συνέχεια του προηγουμένου: «***Οὕ-τως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί ἀπό προσώπου τοῦ Θεοῦ καί οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν***» (Ψαλμ. 67, 3-4).

Και στον στίχο αυτόν εννοούνται οι δαίμονες, οι οποίοι μάλιστα χαρακτη-ρίζονται και ως αμαρτωλοί, γιατί αυτοί εγέννησαν την αμαρ-τία και έγιναν διδάσκαλοι της αμαρτίας στους ανθρώπους, αφού με την συμβουλή τους οι Πρωτόπλαστοι αμάρτησαν στον Παράδεισο. Έτσι, με την Ανάσταση του Χριστού, η οποία ομοιάζει ως φωτιά, λειώνουν οι δαίμονες, όπως γίνεται με το κερί.

Αυτό δεν σημαίνει ότι παύουν να υπάρχουν οι δαίμονες, αλλά δεν μπορούν να ευρίσκονται εκεί που επισκιάζει η Χάρη του Χριστού. Αυτό χαροποιεί τους Χρι-στιανούς, οι οποίοι χαρακτηρίζονται δίκαιοι, επειδή επίστευσαν στον Χριστό και δικαιώθηκαν από Αυτόν διά της εν Χριστώ πι-στεως.

Ο τέταρτος στίχος αναφέρεται στην ημέρα του Κυρίου και την ημέρα της Αναστάσεώς Του: «*Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώ-μεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ*» (Ψαλμ. 117, 24).

Με τον στίχον αυτόν ο Προφητάναξ Δαυίδ προφητεύει εκείνα που θα γίνονταν αργότερα, και τελικά έγιναν κατά την ημέρα της Αναστάσεως του Χρι-στού. Η

μεγάλη και θαυμαστή ημέρα του Κυρίου είναι η ανα-στάσιμη ημέρα και «η επώνυμος αυτού γενομένη Κυριακή», κατά τον Μέγα Αθανάσιο.

Είναι ευφρόσυνη η ημέρα της Αναστάσεως του Χριστού, γιατί, κατά τον άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη, την ημέρα αυτή ο Χριστός συμφιλίωσε τον Θεό με τους ανθρώπους, στην πραγ-ματικότητα, κατά τον Απόστολο Παύλο, έγινε καταλλαγή του ανθρώπου με τον Θεό, κατέπαυσε την τυραννία του διαβόλου, κατήργησε την δύναμη του θανάτου, τους αναξίους ανθρώπους στην γη τους έκανε αξίους των ουρανών, έλυσε το σκοτάδι της πλάνης, εδίωξε την αμαρτία, εφύτευσε την αρετή και εγέμισε την οικουμένη από μύρια πνευ-ματικά αγαθά. Ύστερα από όλα αυτά πως να μη γεμίσουμε από αγαλλίαση και ευφροσύνη, αυτήν την Αναστάσιμη ημέρα;

Επομένως, οι τέσσεροι αυτοί στίχοι του Δαυίδ που προτάσσονται του ύμνου «Χριστός Ανέστη», αλλά και άλλων αναστάσιμων τροπαρίων, προσδιο-ρίζουν το νόημα του ύμνου αυτού και το περιεχόμενο της πνευ-ματικής μας χαράς με την εορτή της Αναστάσεως του Χριστού.

Η νίκη του Χριστού εναντίον των δαιμονικών δυνάμεων συνεχίζεται και στην ζωή μας, καίτοι δεχόμαστε πολλές δαιμονικές επιθέσεις, με σκέψεις, με επιθυμίες, με πράξεις, με λόγια, όμως με την δύναμη του Χριστού πρέπει να αγωνιζόμαστε εναντίον τους. Αυτό πρέπει να γίνη με την δύναμη του Χριστού. Ο Χριστός νικά με την δική μας συνέργεια και συγκατάθεση. Αυτός ο αγώνας εναντίον των δαιμόνων είναι η ουσία του Χριστιανισμού.

Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά,

Όλα αυτά που αναφέρθησαν προηγουμένως, είναι το περιεχόμενο της εορτής της Αναστάσεως του Χριστού, αλλά και της πνευματικής μας χαράς. Και επειδή ως Ορθόδοξοι Χριστιανοί δεχόμαστε σήμερα τον πόλεμο των δαιμόνων με διαφόρους τρόπους, εξακολουθούμε να προσευχό-μαστε ο Αναστάς Κύριος να εκδιώκη τους εχθρούς Του και να τους διασκορπίζη, όπως εξαφανίζεται ο καπνός που ανέρχεται στον αέρα και λειώνει το κερί από την φωτιά.

Έτσι, θα έχουμε πνευματική χαρά και να ισχύη ο στίχος του Δαυίδ που είναι συνέχεια του τελευταίου στίχου, που προαναφέρθηκε:

«Ὦ Κύριε, σῶσον δή, ὦ Κύριε, εὐόδωσον δή», δηλαδή, Κύριε, σῶσε τόν λαόν Σου, τούς Χριστιανούς καί εὐόδωσε τήν πίστη τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου Σου, ὥστε νά κράζουμε: «Εὐλογημένος ὁ ἐρχό-μενος ἐν ὀνόματι Κυρίου» (Ψαλμ. 117, 25-

26).

Χριστός Ανέστη, Χρόνια πολλά!

Με αναστάσιμες ευχές

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ